

שיסוד דאבא נקרא כן משום שיש בו חו"ב וחו"ג וכל בחינה עושה שביל לעצמה (שע"ר),
לְאַתֵּר דְּאַקְרֵי בִּינָה עֲלָאָה, וּמִתְמָן נִפְקִין מְבוּעֵין
וְנִחְלִין לְכָל עֵבֶר, עַד דְּמִטּוּ לְהָאֵי זֹאת ומשמם הם נמשכים למקום
הנקרא בינה העליונה שהוא יסוד אמא ומשמם יוצאים הנביעות שהם מוחין דאבא
המתלבשים בנחלים שהם המוחין דאמא ומיסוד דאמא הם יוצאים ומתפשטים בצלם דז"א
עד שהם מגיעים למלכות הנקראת זאת (שע"ר). • (ומאָתָּר דָּא אַתְּעַר רוּחָא קְדִישָׁא) **וְהָאֵי**
זֹאת פֶּד מִתְבְּרַכָּא, אַקְרֵי קֹדֶשׁ, וְאַקְרֵי חֲכָמָה, וְקִרְאֵן
לִיה (נ"א וְהָאֵי זֹאת פֶּד אַתְּבְּרַכָּא מְאָתֵר עֲלָאָה דָּא דְאַקְרֵי קֹדֶשׁ וְאַקְרֵי חֲכָמָה קִרְאֵן לִיה)
רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וכאשר המלכות הנקראת זאת מתברכת מהמקום העליון של המוחין
דאבא הנקרא קדש וחכמה, אז היא נקראת רוח הקודש. **כְּלוּמַר, רוּחַ, מִתְּהוּא**
קֹדֶשׁ דְּלְעֵילָא. וְכַד נִפְקִין וּמִתְעַרִין מִינָה רְזִי אֹרִייתָא,
כְּדִין אַתְּקֵרִי לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ כלומר שהיא רוח מהמוחין דאבא הנקרא קודש
העליון וכאשר יוצאים ומתעוררים סודות התורה ששורשם הוא באבא הנקרא קודש אז
המלכות נקראת על שמם לשון הקודש כי המלכות היא הלשון המגלה את סודות התורה
של הקודש העליון [עד]. •

אור הרשב"י

[עד] וכן לשון"ן הוא נימטריא שכינה וכן שפ"ה הדיבור האסור שהרי הפה והלשון רומזים אל
הוא נימטריא שכינה ומכאן תבין את חומר המלכות (ניצוצי אורות).

הלימוד היומי

נאמר על רשב"י פה אל פה אדבר בו ולא בהידות

**וּבְשַׁעֲתָא דְנִגְיָד תְּהוּא רְבוּת קְדִישָׁא, לְאִינוּן תְּרִין
קַיִמִין, דְּאֶקְרוּן לְמוֹדֵי ה', וְאֶקְרוּן צְבָאוֹת,**

אֲתַכְנִשׁ תַּמָּן ובשעה שנמשך השמן משחת קודש שהוא המוחין דאבא לאלו שני

העמודים [ע"ה] נו"ה הנקראים לימודי ה' ונקראים גם צבאות ושם המוחין מתכנסים ומכינים

את השפע בכדי שיהיה ראוי לתחתונים, **וְכַד נְפִיק מִתַּמָּן, בְּהֵהוּא**

דְּרָגָא דְאֶקְרִי יְסוּד, לְהֵהוּא חֲכָמָה זְעִירָא וכאשר הם יוצאים

מהנו"ה לאותה הדרגה של היסוד ומשם הוא נמשך למלכות הנקראת חכמה זעירא,

בְּרִין אֲתַקְרִי לְשׁוֹן לְמוֹדִים. וְנְפִיק לְאֵתְעָרָא לְאִינוּן

קְדִישֵׁי עֲלִיוֹנִים אז היסוד נקרא לשון למודים כי הוא הלשון והמעבר להוציא את

השפע שהיה בנו"ה הנקראים לימודי ה' ומשם יוצא השפע לעורר את הנביאים הקדושים

והעליונים המוכנים לקבל את שפע הנבואה מנו"ה דו"א (רמ"ק). **בְּרִין בְּתִיב,**

יְהוּה אֱלֹהִים נָתַן לִי לְשׁוֹן לְמוֹדִים ואז נאמר ה' אלהים נתן לי לשון

למודים דהיינו שהנביא אומר שקבלתי את הנבואה מנו"ה דרך היסוד דו"א הנקרא לשון

למודים. **וְלָמָּה. לְדַעַת לְעוֹת אֶת יַעֲקֹב דְּבַר** ולמה נתן הקב"ה לשון

לימודים, אלא הוא בכדי איך ללמד את העיף והצמא לשמוע את דבר ה'. **וְקוֹדֶשָׁא**

בְּרִיךְ הוּא יְהִיב הָאִי לְבוּצִינָא קְדִישָׁא, רַבִּי שְׁמַעוֹן ואומר

אור הרשב"י

[ע"ה] הנקראים בן לפי שהעמודים של ביה"ק (רמ"ק).

הנקראים יבין ובוועז היו גם הם בסוד נו"ה

הלימוד היומי

רבי חזקיה שהקב"ה נתן למאור הקדוש רשב"י את הלשון למודים בכדי שיוכל לגלות את סודות התורה. **וְעוֹד דְסָלִיק לִיהּ לְעֵילָא לְעֵילָא, בְּגִין כֶּךָ כָּל מְלוּזֵי בְּאַתְנַלְיָא אַתְמָרוּ, וְלֹא אַתְפְּסִיין** ועוד שהעלה אותו הקב"ה למעלה למעלה בעולמות העליונים שיוכל להשיג את סודות התורה יותר מהנביאים ומשום כך כל דברי רשב"י נאמרו בגלוי ולא נתכסו ונעלמו מהעולם. **עֲלִיהּ פְּתִיב** ועליו נאמר, (במדבר יב) **פֶּה אֵל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ וּמִרְאָה וְלֹא בְּחִידוֹת** כי סודות רשב"י הם בגילוי ולא בחידות.

בימי שלמה המלך עמדה הירח שהיא המלכות במילואה וניתנה לשלמה להיאחו
בה

פְּתַח רַבִּי יִיסָא וְאָמַר לבאר את מש"כ, (מלכים א ה) **וַיְהוֹה נָתַן חֲכָמָה לְשִׁלְמָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ וַיְהִי שָׁלוֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה וְגו'.** וַיְהוֹה נָתַן חֲכָמָה לְשִׁלְמָה, דָּא הוּא דְתַגִּינָן, בְּיוֹמֵי דְשִׁלְמָה מְלָכָא, קַיִימָא סִיְהָרָא בְּאַשְׁלֻמוֹתָא זהו שלמדנו שבימי שלמה המלך עמדה הירח שהיא המלכות במילואה וניתנה לשלמה להיאחו בה (רמ"ק), **כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ, כְּמָה דְאַתְמַר לִיהּ,** (דברי הימים ב א) **הַחֲכָמָה וְהַמִּדְעָה נָתַן לָךְ** ומש"כ כאשר דיבר לו הוא כמו שנאמר לו בנבואה החכמה והמדע נתון לך שהוא המדרגה העליונה של המלכות.

וַיְהִי שָׁלוֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה. וְכִי מָה (בֵּין) הָאִי
 לְהָאִי קִשָּׁה אִיזוֹ מִלְחָמָה הִיתָה בֵּין שְׁלֹמֹה לְחִירָם [עו] (רמ"ק). אֵלֶּא הֲכִי
 תִּנְיָנָן, וַיְהוּה נָתַן חֲכָמָה לְשְׁלֹמֹה. וְהָאִי חֲכָמָה בְּמֵאִי
 אוֹקִים לָהּ אֵלֶּא כִּךְ לְמַדְנֵנו שְׁמִשׁ"כ וְה' נָתַן חֲכָמָה לְשְׁלֹמֹה, בְּמָה שְׁלֹמֹה הֶעֱמִיד אוֹתָהּ
 לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אוֹקִים לָהּ בְּהָאִי, בְּקִדְמֵיתָא,
 דְּשְׁלֹמֹה עֶבֶד דְּנִחִית לְחִירָם מִתְּהוּא דְּרָגָא, דְּהוּה אָמַר,
 (יחזקאל כח) מוֹשֵׁב אֱלֹהִים יִשְׁבְּתִי וְגו' ואמר רבי יוסי שהוא העמיד את
 הַחֲכָמָה לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהּ כִּי שְׁלֹמֹה עִשָּׂה בְּחֲכָמָתוֹ לְהוֹרִיד אֶת חִירָם מֵאוֹתָהּ הַמְּדֻרְגָה שְׁהִיָּה
 אוֹמֵר מוֹשֵׁב אֱלֹהִים יִשְׁבְּתִי, וְשְׁלֹמֹה הוֹרִידוֹ מֵאִיּוֹלָתוֹ שֶׁעִשָּׂה אֶת עֲצָמוֹ כְּאִלוֹהֵי, דְּתִנְיָא,
 חִירָם מְלֶךְ צוֹר עֶבֶד גְּרָמִיָּה אֱלוֹהֵי כִי לְמַדְנֵנו שְׁחִירָם מֶלֶךְ צוֹר עִשָּׂה
 אֶת עֲצָמוֹ כְּאִלוֹהֵי [עו]. בְּתַר דְּשְׁלֹמֹה אֵתָא, עֶבֶד לִיָּה

אור הרשב"י

היה נאה ומתנאה עד מאד, מה עשה? כנס לים
 ועשה לו ארבעים עמודים של ברזל מרובעים
 ארוכים שיעורם שוה והעמידם זה כנגד זה,
 ועשה שבעה רקיעים וכסא וחיות ורעמים וזיקים
 וברקים. "הרקיע הראשון" עשה של זכוכית ת"ק
 אמה על ת"ק אמה ועשה בו חמה ולבנה
 וכוכבים. "הרקיע השני" עשה של ברזל אלף
 אמה על אלף אמה וסילון של מים מפריש בין
 ראשון לשני. "השלישי" של ברזל, אלף ות"ק
 אמה על אלף ות"ק אמה, וסילון של מים
 מפריש בין שני לשלישי, ואבנים מגולגלות
 עשה ברקיע – של ברזל, שהיו מתבקעים אלו

[עו] וכתב העבודת ישראל על מש"כ ויהי שלום
 בין חירם ובין שלמה (מלכים – א ה, כו). הנה
 הזוה"ק הקשה מה שייך זה לזה עיין שם (ח"ג
 סא א). ולי נראה חירם, רומז ליצר הרע, רצה
 לומר חרון אף. שאם זוכה אדם לעבודת
 השלימות או גם אויביו ישרים אתו הוא היצר
 הרע ומלאך רע יענה אמן, וכמאמר זוהרו ברי'
 מאיר ובתורתו (קידושין פא א), וזהו וה' נתן
 חכמה לשלמה, לעבוד אותה. ועל ידי זה היה
 שלום בין חירם הוא הסיטרא אחרא ובין
 שלמה.

[עו] כדאיתא בילקוט שמעוני חירם מלך צר